

man skal vente med at vurdere tingene, til det er afsluttet, men alligevel, for et nej til regeringskonferencens resultat er jo det samme som at sige nej til udvidelsen. Og alternativet er jo et fortsat delt Europa, et Europa, som har svigtet befolkningen i Central- og Østeuropa.

Regeringskonferencen går godt. Der skal nok komme problemer – vi ved, at vi vil løbe ind i adskillige af dem – men det, som er det centrale, er: Har vi viljen til at presse vores mærkesager igennem? Vil vi gå i små sko, eller vil vi sætte store fodaftryk på den kommende EU-Traktat?

Til slut en enkelt bemærkning om dagsordener: I Socialdemokratiet mener vi principielt ikke, at disse forespørgsler bør afsluttes med dagsordener. Vi synes, det er væsentligere, at vi får en ordentlig debat, og at det bliver fremlagt, hvad partierne står for, frem for at vi har et taktisk spil om enkelte ord i dagsordenerne og om, hvor mange partier der kan støtte dem. Derfor vil Socialdemokratiet stemme imod samtlige dagsordensforslag, der måtte blive stillet, ved afslutningen af denne her diskussion uanset de pågældende dagsordeners indhold.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg er temmelig rystet for ikke at sige meget rystet over den måde, hvorpå hr. Ove Fich har misbrugt sin rolle som ordfører for forespørgerne her, da han indledte debatten. Vi har ikke aftalt noget om, at der ikke skulle være dagsordener.

Jeg forstår nu, at regeringen har valgt den uforsonlige linje. Man kalder vores argumentation for propaganda og partitaktik osv. Jeg forstår, at det, som er hr. Ove Fichs og også statsministerens hensigt med denne her forespørgselsdebat, er, at vi skal have en debat, hvor regeringens politik ikke bliver kritiseret. Jeg må sige, at hvis det skal være på den måde, så er chancen for, at vi fremover kan aftale fælles forespørgsler, utrolig beskedene.

Vi er nogle, der mener, at regeringen er på vej ned ad unionsglidebanen i et rivende tempo, og hvis ikke roret bliver lagt om og den danske regering får en anden forhandlingstaktik på regeringskonferencen, vil det med usvigelig sikkerhed ende med, at der bliver en Unionstraktat, som har ét bestemt indhold: mere union, mere union og mere union!

Resultatet af den taktik, som den danske regering følger ved disse forhandlinger i EU, er, at vi er på vej ned ad unionsglidebanen, og der-

for er det i sidste øjeblik, hvis roret skal lægges om. Skal det sikres, at det ikke ender med et helt uacceptabelt resultat dernede, så skal forhandlingstaktikken lægges om, og derfor er det selvfølgelig også nødvendigt, at der bliver stillet dagsordensforslag i denne debat. Derfor er det også nødvendigt, at det bliver gjort klart, at den danske regering er ude på en kurs, der ganske enkelt ender med noget, som er rivende galt, og at tiden faktisk nu er inde til at lægge kursen om.

Derfor vil jeg på dette tidspunkt i debatten stille et forslag om motiveret dagsorden. Det mener jeg faktisk er en rimelig ting at gøre.

Men nu er lampen så begyndt at lyse. Jeg skal give hr. Ove Fich et svar i en senere kort bemærkning på det spørgsmål, som han stillede mig.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er nemt at klandre folk, der ikke er til stede i salen, og det er det, hr. Ove Fich indleder debatten med, ved at sige: Det er jo svært at få en klargøring af, hvad nejbevægelsen vil – og så citerer hr. Ove Fich nogle avisartikler det ene sted og det andet sted.

Hr. Ove Fich må jo være klar over ligesom alle andre ordførere her i salen, at nejbevægelserne, som hr. Ove Fich kalder dem, jo ønskede at deltage i forhandlingerne om udarbejdelsen af Danmarks bidrag til regeringskonferencen; men flertallet af partier herinde ønskede ikke at inddrage bevægelserne i diskussionen om, hvad der skulle være Danmarks bidrag til regeringskonferencen.

Der var rent faktisk to partier, Enhedslisten og Dansk Folkeparti, som under en tidligere debat, vi har haft, foreslog, at disse bevægelser skulle inddrages; men flertallet stemte forslaget ned, flertallet ønskede det ikke. Så er det jo nemt at komme bagefter og sige, at de spiller forsmåede, og at man ikke kan forstå, hvorfor de ikke klargør deres holdning osv., osv. Det er jo nemt nok, når man har afskåret dem muligheden for at deltage i diskussionen om, hvad der skulle være Danmarks forhandlingsgrundlag.

For det andet nævner hr. Ove Fich, at åbenheden er grænseløs. Ja, der afholdes jo et utal af pressemøder, og jeg havde nær sagt: Jo flere pressemøder, regeringspartierne holder om, hvad de vil på den regeringskonference, jo bedre, for så laver de da ikke så mange andre ulykker, alt imens disse pressemøder står på.